Scenariusz 5

Maciej Słaboń Gr 4

Celem ćwiczenia było napisanie zapoznanie się z działaniem sieci Kohonena przy wykorzystaniu reguły WTA do odwzorowania istotnych cech kwiatów.

Syntetyczny opis algorytmu uczenia:

Zbudowałem SOM (self organizing map) z użyciem algorymtmu WTA. Sieć składa się ze zmiennej ilości neuronów, przebierające losowe wagi. Do uczenia wykorzystałem 105 (po 35 z każdego gatunku) natomiast do testowania wyników 45 (po 15 z każdego gatunku). Mapa składała się z siatki o różnej ilości neuronów, jednak do przedstawiania danych zawsze wypisywana była jako kwadrat.

Sieć Kohonena pomaga reprezentować wielowymiarowe dane w przestrzeni o mniejszym wymiarze. Algorytm polega na tym, że najpierw z zestawu danych losujemy losowy rekord. Następnie szukamy neuronu, który znajduje się "najbliżej" jego, będzie on tzw. "Zwycięzcą" . Obliczanie odległości odbywało się wg. Wzoru:

$$Dist = \sqrt{\sum_{i=0}^{i=n} (V_i - W_i)^2}$$

Equation 1

Następnie należało wyznaczyć nowe wagi tego neuronu wg wzoru.

$$\mathbf{w}_i(k+1) = \mathbf{w}_i(k) + \eta_i(k)[\mathbf{x} - \mathbf{w}_i(k)]$$

Dane do nauki:

Dane do nauki znalazłem na stronie:

https://archive.ics.uci.edu/ml/machine-learning-databases/iris/iris.data

Przykładowe dane:

```
5.1,3.5,1.4,0.2,Iris-setosa
4.9,3.0,1.4,0.2,Iris-setosa
4.7,3.2,1.3,0.2,Iris-setosa
4.6,3.1,1.5,0.2,Iris-setosa
5.0,3.6,1.4,0.2,Iris-setosa
5.4,3.9,1.7,0.4,Iris-setosa
4.6,3.4,1.4,0.3,Iris-setosa
5.0,3.4,1.5,0.2,Iris-setosa
4.4,2.9,1.4,0.2,Iris-setosa
4.9,3.1,1.5,0.1,Iris-setosa
```

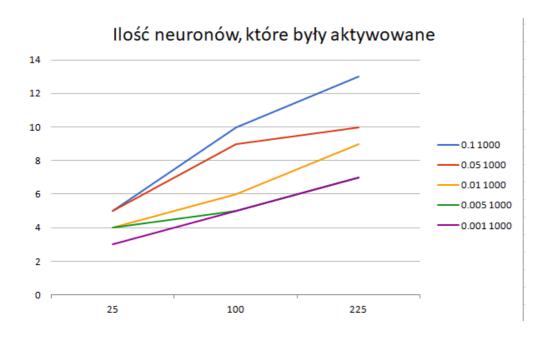
potrzebna była normalizacja danych

Przykładowy output:

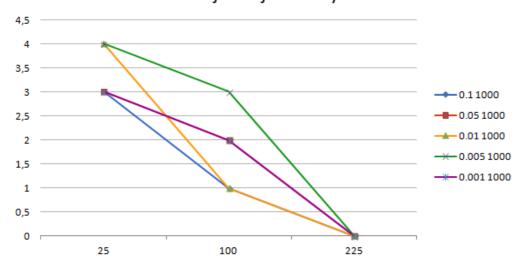
Lr = 0.1 Liczba neuronów = 25, Ilość epok uczenia = 1000

- 1-Iris- versicolor
- 2-Iris- setosa
- 3-Iris-virginica

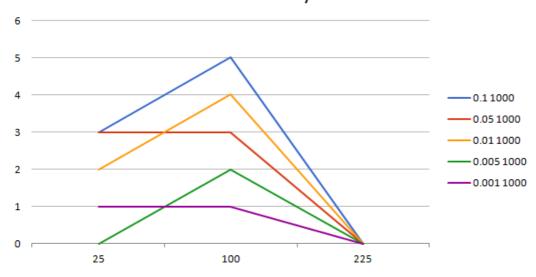
Wyniki Testów:

Ilość neuronów, które były aktywowane przez co najmniej 2 kwiaty

Ilość kwiatów, które aktywowały ten sam neuron co inny kwiat

Analiza wyników:

Wyniki wskazują na to, że wielkość siatki ma bardzo duży wpływ, im większa siatka tym więcej neuronów było aktywowanych, można zauważyć, że przy mniejszych sieciach tworzą się skupiska neuronów, w których znajduje się większość kwiatów danego gatunku, oraz neurony przejściowe, mniejsze i zawierające czasami po 2 różne garunki.

Wpływy ustawień sieci na naukę:

- Mniejszy współczynnik uczenia lepiej sprawdził się od większego. Miał on również największy wpływ na jakość nauki oraz powodował najmniejszą ilość neuronów przejściowych.
- Sposób korygowania wartości współczynnika uczenia w kolejnych epokach nie miał aż tak dużego wpływu. Jednak można zaobserwować, że powodował poprawę uczenia.

Ważne jest by wagi były losowe co minimalizuje pojawianie się tych samych kwiatów w neuronach

Dla dużych siatek o ile ilość aktywowanych neuronów była większa to ilość kwiatów z różnych gatunków, które aktywowały ten sam neuron była mniejsza.

Wnioski:

- Zmiana współczynnika uczenia podczas nauki zwiększała jakość uczenia
- Ważne dla jakości nauczania było losowe dobieranie danych wejściowych z setu
- Im większa sieci tym lepsze wyniki się pojawiały
- Ilość aktywowanych neuronów nie świadczy o jakości uczenia
- Kiedy neuron był aktywowany przez 2 gatunki kwiatów oznaczało to, ze są do siebie bardzo podobne co pokazuje przykład kwiatów 2 i 3
- Mapa sprowadziła wielowymiarowy problem do mapy 2d

Kod

```
public static double[] getInput(int number, double[][] data) {
   double[] result = new double[input[0].length];
       result[i] = data[number][i];
public static void restoreInputToCorrectOrder() {
   double[][] correct = new double[][]{
```

```
import java.util.Arrays;
import java.util.Random;
    private Neuron[] neuronMap;
    public Map(double learningRate, int numberOfNeurons, int iter) //tworzy tablice neuronów i losuje początkowe wagi
          neuronMap = new Neuron[this.numberOfNeurons];
Random r = new Random();
          double[] weights = new double[DataProvider.input[0].length + 1];
for (int j = 0; j < neuronMap.length; j++) {
   for (int i = 0; i < weights.length; i++) {</pre>
                DataProvider.randomise(); //missa dane wejściowe
for (int i = 0; i < DataProvider.input.length; i++) //dla każdego rekordu
                            lenght = neuronMap[j].calculateDistance(input);
if (lenght < min || j == 0) {</pre>
```

```
lic void test(double[][] inputArray)
      Arrays.fill(responseCounter, val: 0);
for (int i = 0; i < inputArray.length; i++) {
    double[] input = DataProvider.getImput(i, inputArray);</pre>
            neuronNumber = setClass(input);
            responseCounter[neuronNumber]++:
public void print(double[][] inputArray) {
   int size = inputArray.length / 3;
      String[] map = new String[numberOfNeurons];
for (int i = 0; i < map.length; i++) {
    map[i] = "";</pre>
                   if (map[k] == "") {
    System.out.print(".\t\t");
} else {
 private String[] calculate(String[] map, int beg, int end, String type, double[][] inputArray) //metoda do jakie dane aktywuje neuron
       for (int i = beg; i < end; i++) {
   double[] input = DataProvider.getInput(i, inputArray);
   nn = setClass(input);</pre>
       double lenght;
double min = 0.0;
        for (int j = 0; j < neuronMap.length; j++) {
    lenght = neuronMap[j].calculateDistance(input);</pre>
```